

VENTORVM
DE VENTIS MERI-
dionalibus.

Vētorū
Meridio-
naliū lo-
cus, ordo
& natu-
ra.

MERIDIONALES uēti calidi nobis sunt, 1
& omnium maxime humidi: quorum rex
& primarius est Auster, Græcis νότος di-
ctus: humidus, fulmineus & pestilēs. Cui socium se
præbet, occasū uersus, Austroafricanus, seu λιβόνοτος,
pluuiosus & quandoque tonans: sic dictus, quod iun-
ctus sit hinc inde Austro & Africo: adhæc Noto &
Libi. Ad Orientis latus Euroauster uel φοινικία
cet: calidus & humidus, ex una parte habens Eurum,
ab altera Austrum: unde nomen habet.

Vētorū
meridio-
nal. qua-
litate sex
Aristot.

Venti Meridionales Aristoteli sic describuntur. Au- 2
ster, Euroauster, & Libonotus calidi sunt: sed ex his
Auster noxius & pestilens. Libonotus humidus ma-
gis quam calidus. In quibus semper (ut monuimus)
cæli & locorum rationem præ oculis habebis.

Meridio-
nales vē-
ti cur hu-
midi.

Meridiani uenti, quia à calido loco & retorrido, per 3
medium Mare mediterraneum (ex quo uapores in
transcursu permultos hauriunt) ad septentrionale so-
lum oppositum permeant, idcirco humiditates illi af-
fatim exprimunt. septentrionales contrarium agunt:
ob loci unde proficiscuntur ἰδιοτροπία. Quæ ra-
tio in alia cæli ad terram positione, contrario se habe-
bit modo.

Vēti me-
ridion.
insalu-
bres.

Venti Meridionales alijs omnibus insalubriores no 4
bis sunt: nam humiditatum & putredinis autho-
res, fautoresque esse deprehenduntur: quapropter
illis nec cellaria, nec ædes, nec bibliothecæ, nec
granaria